

man negter til Kontoret for den afgaaende Pakkepost den forlangte Expedient til Tjeneste ved Behandlingen af Postoptkrævningsforjendelserne, vil deraf følge, at man for at formindste Arbeidet maa ophøre med den specielle Kartering af Pakkeforjendelser. Hidtil er hver Pakke for sig blevet karteret, og Følgen deraf har været, at man har haft en Sikkerhed i Forjendelsen, som vil tabes, naar dette maa opgives. Det er jo klart, at Foranstaltningen i og for sig giver Sikkerhed, men hvad der følger med Undladelsen af Karteringen er, at man i Tilfælde af, at en Pakke gaar feil eller bliver borte, næsten er ude af Stand til at finde, hvor Feilen har ligget. Det er altsaa et Forhold, hvor den onstelige Sikkerhed i Postgangen og Postforjendelserne maa lide, fordi der negtes det fornødne Personale til Udførelsen af Forretningerne paa behørig Maade. Til Kontoret for ankomne Pakkepostfager er begjæret en Expedient og to Budde, nemlig et Kontorbud og et Bud til Umdelingen af Pengebreve. Saafremt Uværetningen til Expeditionen og Kontorbudet bliver negtet, vil Postvæsenet være nødsaget til at negte den Besørgelse af Toldberigtigelser for Pakker fra Udlandet, som det hidtil har gjort, men som ikke er blevet det paalagt, men som jeg tror har været til ikke liden Vættelse for Befolkningen. Begrænsningen af Antallet af Personalet i Forbindelse med den stadig meget stigende Trafik og Expeditionernes Antal gjør det imidlertid til en Nødvendighed, at den nævnte Besørgelse maa ophøre, og det bliver saaledes de paagjældende Modtagere, som herefter komme til at besørge Toldberigtigelsen for de Varer, som blive dem tilsendte paa denne Maade. Det ene Bud, som er bestemt til Udbringelse af Postfager, er bestemt til at anvendes paa Kristianshavn. Der har Forjendelsen af Breve hidtil været tarvelig. Posten, som ankommer om Formiddagen Kl. 10¹/₂, bliver paa Kristianshavn først udbragt om Eftermiddagen Kl. 3. Dette Forhold eller Misforhold ved Udbringelsen paa Kristianshavn har selvfølgelig givet Anledning til Klager, der forekomme mig begrundede, og man har været betænkt paa at ville afhjælpe dette ved at forlange det ene Bud. Negtelsen af dette vil medføre, at Forholdet paa Kristianshavn bliver som hidtil, at Udbringelsen paa Kristianshavn først

sker om Eftermiddagen Kl. 3, hvad der uenigtelig er et betydeligt Misforhold, naar man ser hen til, paa hvilke Tider Posten udbringes i det egentlige Kjøbenhavn. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at denne Udbringelse Kl. 3 gjælder kun Pengeforjendelser. — Til Banegaardpostkontoret er der begjæret to Expedienter, en til Indleveringen og en til Tjeneste ved Postanvisningers Afregning samt et Bud ved hver. Dersom Bevillingen hertil negtes, vil det have til Følge, at Afslutningen af Indleveringen til Besørgelse med Posten vil finde Sted en Time tidligere, end nu er Tilfældet, og at de Paagjældende, som skulle expederes, maa finde sig i, at Expeditionen bliver noget langsommere, end den hidtil har været. Til Brevpostkontoret er der begjæret to Sorterebudde. Negtelse af disse Budde vil have til Følge en noget senere Udgang i Kjøbenhavn, end tidligere har været Tilfældet. Om Formiddagen Kl. 10¹/₂, hvor Hovedposten kommer, er Udbringelsen af Breve foregaaet umiddelbart efter Postens Ankomst, hvilket nu maatte udsættes et Kvartér; det kan ikke med den nuværende Styrke paaregnes at faae Udbringelsen tidligere. Til Nørrebro og Østerbro Postkontorer var begjæret to Budde. Følgen af Negtelsen af disse Budde vil være den, at det Antal Udgange, som der tidligere har været, nemlig 5, vil blive begrændset til 4. Det vil ikke være muligt at foranstalte flere Udgange end 4 istedetfor som nu 5. Der kunde vel nævnes flere Exempler, men jeg anfører kun disse, med Henhyn til hvilke jeg har forstaaet mig saa paalidelige Beretninger, som det kan forlanges, om den Tilstand, der vil komme tilstede, dersom disse Bevillinger negtes. Jeg tror altsaa med den Sikkerhed, som jeg i det Hele taget kan forstaae mig, at kunne udtale, at Følgerne af disse Negtelser ville blive dem, som jeg har nævnt, og det kan altsaa være et Spørgsmaal, hvem det erede Thing vil paalægge Ansvar for disse Tilstande. Jeg skal for mit Vedkommende ganske vilig finde mig i den Dom, som derom maa blive udtalt; men jeg antager, at det erede Udvalgs Flertal, som jo selvfølgelig for en stor Del maa blive ansvarligt for Vedtagelsen af disse Forslag, vil tage sin Del af Ansvar. (Th. Nielsen: Nei!) Et eret Medlem her lige overfor mig siger Nei — jeg